

WEDDHIA SATYA

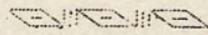

R. Ng. Ronggowsito

WEDDHIA SATYA

D E N I N G

PUDJANGGA
RANGGAWARSITA

1958

PENERBIT TAN KHOEN SWIE-KEDIRI
Djalan Dhoho 161.

WEDDHASATYA

Anjarijossakon lelampahanipun Batara Paswa okalijan ingkang garwa Batari Darani apadudon bab katrosnaming dja lor lan estri, ngantos kalampahan konjatakokon sami mandjanma dateng ing Ngartjapada, Batara Paswa nitis dateng ulam kutuk, Batari Darani nitis dateng manusa, wasana sa god kalampahan daup.

Gambuh

Tyas mirong: murwong Gambuh, jajah roda: tanposada tuhu, tanggeh luwar: salking maskating panjakit, malah kongsi: sarwa kusut, kasntmata: dadining don.

Denira karja pemut, limuting tyas rare kong kalimput, latjut maring reh sumirang murang niti, tantan tumen amematuh, temah lumaku ginuron.

Mangkana jogjanipun, tumulara sudarsana luhung, duking djaman Kabuddhan kong daddy misil, kasusiluning tumuwuh, met salking reh karahajon.

Lelakon elok tuhu, tjaritaning nguni ana kutuk, rabi kenja winiwahong Narapati, purwakanira kasebut, ing Sastra Wedha kinaot.

Pustakaradja iku, njaritakken lelakoning kutuk, djaman pradjeng Wirata kong madog Adjji, Sang Basukeswara Prabu, kasubing rat widagdeng don.

Andina-dina muhung, met marteng tyas anggung anenamur, kanti wadya sawatara kong kinapti, samoptaning anenungku, piter pudya murwong lajon.

Samona duk anudju, anenomur maring lor pradjeng gung, omung Arja Manungkara kong umiring, lan parpat ro kanti-nipun, angampil tepak tembako.

Praptong targo lit iku, sesimponcon moring dewa gung, karadjaning Wondasingha duk ing nguni, kohjang nira Hjeng Wisnu, nolika warna arimo.

Prabu rorjon ing ngriku, mulat ana wong papat lumoku, gegantjongan sarja tawa-tawan tangis, ingandeg sanja dinongu, karonaning reh mangkono.

Ana ingkang sumur, duh orijantun sampaun arubiru, kong sajokti lamoh-kowula puniku; gegantjongan arsa pongguh, kalawan leluroshingong.

Sedya nyusen pitulung, pomengkorraine boja pakewuh, dyam dinongu sapa lurahira jekti, winongsulan kong ka sobut, Manungkara punggayeng djro.

Mangkojo Djinosten sampaun, lamun Arja Manungkara iku, kong tetanneja mermanira pada mangis, kopat sareng makedupuh, donnja lungguh tan rinaos.

Hung morep serjandulu, moring Arja Manungkara iku tan wruh letsun onong ngarsaneing Marpati, panakawan ro gunujú, kinire wong lara nonon,

Djinowil kinen mungkur, angarepna ing posilon Prabu, sareng kejat knoot wus sanja udani, adan mingset eru mobukuh, onong ngabjantara Katong.

Dudu wus mari ngangsur, napasira wong papat puniku, dinangu kong dodyo dorumeng onangis, kong sawidji olon matur, bukulun Djong Seng-a Katong.

Inggih sadjatosipun, abdi-dalem puniko lelungguh, umbul dusun ing Kasidon awewangi, pun Sarwo mangko kasebut, karahn enking anak wadon.

Pan Saruwi puniku, ingkong wonton kiwaning bokipun, deno tijong ostri kalah kong sumanding, bijang lawan bibekipun, dumateng sutambu wadon.

Milonipun pokulun, kabot sami kelanong kobiluh,
sedyn sowan dumatong lurch nageri, Arja Nuningkara pa-
tut, paring vitulung wirangzong.

Maketen purwonipun, wonten tamu estri saking dusun,
ing Pahoman wosta Hjai Gondori, punika semohing Bujut,
Gandowara kasubing weng.

Denira saartamu, antong wisma-kawula mitembung,
andjedjawoh senton ngobih. obuh endjing, ing sutumba es-
tri wau, pun Saruwi lanun djodo..

Sumodyn kambil montu, antuk sutanipun vani-kutuk,
wosta Djoko Delah punika sajekti, dahat andupareng
tombung, maha sagata kalokon.

Dene ta ulam kutuk bode nganikoh robi wanudyo ju,
sonalika semoh-ambu Hjai Kosi, sugih wewongsulonipun,
piraja wikepeng bates.

Ah teku soroh saru, sarerason-andika bok-aju, an-
djodjado diajaja andjedjangkung aris, pundi wonten u-
lam kutuk, bode daup lan wong wadon.

Sewu boten pokentuk, peoptese lanun ulam kutuk,
omung djagi bas-basan lan urip-urip, maketen ing lum-
rahiyun, kong enpun kaprah dening wong.

Hjai Gondori napsu, nanging tanah kawula-rebonu,
duvi sareh nanten emba hpebanggil, minta tengron rot-
na luhung, maniking toja sadjodo.

Kong ngeng sabiluluk, lanun saget sumunteno wudjud,
mila kerja pebanggil makaten Gusti, omung dadosa te-
tanggul, manawi namika awen.

Jarendra mesem muwus, ieh ta paron wangsalane iku,
si Gondori apa bandjur anjehui, Umbul Sarwa aturipun,
gakedap kendol komawon.

Antawis dangu muwus, sareh dereng kantenon liripun,
kulé niki muhung dermi ongmpohi, pokoning sutorobo kutuk,
wonten peponggil kang abet.

Tinantun soratipun, sageh boeten jekti kula wongsul,
.namit mantuk ing antawis dinten bropti, manordawa wuwu-
sipun, baya cepun pasti djodo.

Suta-andika niku, lawan anak-kula warni kutuk, na-
dyan mina udjer langkung dibjo sakti, sageh mudja rot-
na luhung, semi sakdedap komawan.

Puniki warninibun, manik warih ageng sabiluluk,
tanggapana retna sekembaren, tanpa kutjiwong wewangun,
tupiksnan-den waspaos.

Ka wula mulat mangu, mangunongan ngungun pungun-
pungun, ngumondika paran kasidening wuri, wurjoning
tya arsa lumuh, tan purun taapi sajektos.

Singlar ub njeng dangu, nanging tanggen-tepalih sa-
njun, semaja ngemutakun duk oiba peponggil, mangkia ka-
datenen sampun, pantes tinampen komawan.

Manawi maksih lumuh, jekti bode awrat songgenipun,
omba dohot putok tyes motek kapati, wekocong kawulo mu-
wus, minto inah den serantos.

Ing pendak Sama estu, kalambahan wiwohaning sunu,
manik warih kabektao wongsul molih, gompil katongga-
panipun, bendjing Sama Pou komawan.

Gandori daten purun, kedoh bode tinilar puniku,
retna maniking toja tulung ketompek, dia-dinia ad-
ngu, sinapih tangga-teparo.

Ing rembig kang pakentuk, sakins ing pamrajogi
pirukun, tinurutan inah pendak Sama mangkin, kang manik
warih rumantung, aneng brahmå komawan.

Duri biberan sampun, ombo lawan anak rabi estu, da-
hnt gijuh jajah tan wijet wijeti, tjipto tumomeng pok-
wuhi, ngeseh tan urin dejaning don.

Marsudi tyes ter wilun, nungging ngrembig kadadosa-
ipun, mirudanglos ing dolu saenak-rabi, sadya tumomeng
pradja gung, nuwun periksening Katong.

Wontono welsipun, anguwukken prakawising daup, sa-pun ngontos anak-kwulu powestri, kelompokan laki kutuk mindak dodos edjat awen.

Telasing aturipun, Umbul Sarwo ukiran wot-santun, Sri Narendra anguncum tumanduk liring, Arja Manungkara sampun, tumanggap sasmiteng Katong.

Kaduwuhulan iku, moring Umbul Sarwo kinan ladju, denirerasa tunampong pradjapati tumuli, ondjudjung wisma-nipun, Arja Manungkara ing djro.

Wot-sari mangkot sampun, Umbul Sarwo anak rabi tumanut, praptong pradjapati marom ongulu sarwa sri, jata lampohira Prabu, ladju ondjog marga kong lor.

Rerasanira muhung, Bujut Gondoworo kong dedukuh, ing Pahoman teka kaolokan jekti, ejonma anak-anak kutuk, anglongkara jen rinaos.

Wasana karso Prabu, dinodekken nomiwahonipun, iwak kutuk lan kenja Rara Saruwit, bokmanawa kong tinemu, karjo cloking lelakon.

Ananging saratipun, arsa mariksa bobukonipun, Bujut Gondoworo denira sesiwi, werna iwak kutuk iku, dinangu jekting pondon.

Monodajareng Prabu, Arja Manungkara aturipun, karso Mata punika longkung utami, bokmanowi baba ripun, dodos sulka salta rorcon.

Satono ladju kondur, Sri Narendra praptong pradjapati sampun, nimbali Kja Patih Wasita mangkin, winartosen longkung nzuncun, done teko sewu clok.

Welosen kong rinembuz, Kjene Patih dinawuhan gupuh, amudha pungegewa kinan nimbali, Bujut Gondoworo iku, don prapta pada somengko.

Patih sanoun anuduh, ingkang moring Pahoman katemu, lawan Bujut Gondoworo don dawahi, sondiko korid sa-laku, praptong ngobjantarong Katong.

Sinom

Enggar kong tyes tumuruna, Ki Bujut onong ngorsa Dji, denirantuk ponsambromo, kabagjaning anak rabi, sak sana Kjana Patih, tinuduh kinon andangu, songkoning assosuta, warna kutuk temoh kongsi, ongrasani rabi waniteng Kasidan.

Wus dinangu aturira, pululun Sang Misudeng Sih, mangkja kowula sadjarwa, bebukanipun ing nguni, kados sampaun antawis, langkung kalih volas taun, samanten so mah-amba, kang awesta pun Gondori, wawrat sepuh meh an dungkap lek-ing masa.

Duk kapati dennja nendra, ing dalu supena koksi, loiring wawratnira, warni kutuk asmu wilis, kang tjah ja anolahi, mawi makuta bra murub, djamong mas kinatipa, dening retna mutyara di, salobeting supena somah-kowula.

Songet dennja komigilon, sorwi angemu prihatin, kong kutuk ladjeng binutjal, dateng lepon tan ntobih, dudu ing wantji endjing, kawistara wetengipun, kimpos tanpa korona, kodi duk dereng negorbini, somah-amba kompiteng tyes sanolika.

Dateng nggon dukun memalar, kinon ndumuk sampaun ja kin, musnunipun kong wetengan, tan konging don usadani, ing ngriku pun Gondori, gupuh-gupuh ontukipun, karuno amlos-arsa, ambo taken paron marmi, ejinatosan ing pur wa madya wasana.

Ambo dahat gegetun tyes, sanityosa asmu titis, tan soh moneng analangsa, mintaksameng Batara di, prapting ratni malih, pun Gondori tilomipun, sawog angles kowala, kodi wonten kong amongsit, wuwusipun angengimur manuhara.

Loh ta bijung ing samangkja, luwaren tyes kong ru datin, mupusa pandoning Dowa, manawantuk bagja jekti, onomu suta pokik, antarolna tembenipun, jen wus tume-kong masa, babaring manusia djati, kanirmalen onong, ngabjantara Nato.

Lah ta mene jektekona, sesuk manjongo ing kali, si-datoning Wandesintha, manawa ana laeksi, kutuk mawa bu-kasri, djedjamong rinenggong tatur, pinatit sorwa retna, udjvalanira nolohi, ijin iku sidjintino awakinzwong.

Ajja sadeja ing drijn, denira angaku siwi, saceren gampang kewala, tan rekosa kong kinordi, met pamrihing pakolih, jen wus kena kutuk iku, ingunen ing pabongan, njwa ngonggo den pakani, omung saben tengah wéngi du-panana.

Saubenging kong pabongan, duva ratus widha sari, sa-ntara umonongan, sebuten ing dalam batin, duh kulup su-ta-mami, Djaks Daloh ajja limut, kanielaken nondra, ang-ger tangija tumuli, nekanona kong dari pamintaniningwang.

Djroning tjipta aranana spa pamintanireki, jekti sun-turut kewala, pasti sanolika prapti, ketemu wus su-monding, oneng sakiwa tengenmu, sangkap tanpa kutjiwa, nanging ana welas-mami, sesuk osuk manawa maring narnda-

Ajja kongsi ngonggo rawong, lawan ajja kopijarsi, maring lijan nom-a-nom, kabeh wongsitingsuniki simponen den primit, jen kolokon nora kesub, sajekti katarima, dari kabogjen ing wuri, duwi wonfji bonguning kong sajampraba.

Semoh-amba koengeten, soliring kong dodos wongset, tangi t ilem sanolika, dumateng lepen pribadi, montuk wantji bjor endjing, sampon artuk ulam kutuk, mawa pro-bo tumedja, nganzege makute bukasri, djedjamong mas vi-natik ing nawa retna.

Lodjeng kaingu punika, wonten pabongan ing wuri, kalo emanutan kawula, montas tangi amrensi, ora dus aningali, ing pabongan wonten kutuk, tumedja makute mas, njedjamong sorwa rukmi, kompitastu makotor tynes sanoli-ka.

Angenguwuh semoh amba, datengipun pun Gondori, ka-pingungun kaleiron, muwus tumut emestani, manawi ollok jekti, samptara ulam kutuk, montongol saling tojo, mung sirih kewala laeksi, sorja muwus zamardawong basa krama.

Lah ta bapa Gondowara, ampun pisan andarbeni, kombiteng tyes was sumelang, wruhonto kula puniki, sutondike pribodi ingkang midjil saking bijung, Gondori jek tinira, malike ing dalu wangi, bijung-kula Gondori ti-lem supona.

Wurantaniyan ambobor, midjil kutuk mawandari, supra bo-cri dumivong rot, ladju binutjal ing kali, duk tanzi bangun endjing, watenzan kimpos hadulu, wewarti ing andika, dinukukan sanup jelti, wusnuning lung wa wratan tanpa korona.

Sampton samja nolongso, minta mawuning Dewi di, ing dalu malih puniko, bijung tilom antuk wangsit, manawi tangi endjing, datenga ing lenen eupuh, pribadi tanpa rawung, nija kongsi kabijarsi, moring lijan den awadi tingkhire.

Lemun ontuk kong katingal, kutuk mawa proba asri, kinaen anggungkoh den kane, pun bijung djaminan jelti, jen sutone pribodi, kong omidjil warni kutuk, ladju korenphoné, onong babongan ing urri, tanpa pokon ago-sang saking lowoso.

Mung dinuwun gonda widdha, sober wantji tengah ratri, mudhong topining padongan, anguwuh ing dalen batin, minten lung kinanti, tinuru tan dening kutuk, Djakarta Doloh ponongan, pun bijung malike tanggi, ladju dateng harmade arung priangan.

Wau samun kafelesanen, swasitoning wewangsit, pravteng tangko duk andika, orso dus kagiat ningali, ing kula donjin kaksi, mawa proba angsuwung, makuta djodjemong was, leres andika-kageti, udjer elok okar-in meketoring tyes.

Anonging ieu pravteng was, sompun ontuk djarwan dindi, iekti mentun tyes sondaes, arung mangku den negenti, saliz-ing-lung wavelius, pituhunen djroning kalbu, lung sarta dipun sebab, amun kongsi pawartyi, ing wong lijan mindok murunkan presdyo.

Konging tembo sadjarwan, eneng ngarecaning Herpati, jen wahioning masa kala, bado konggo barang kardi, amukten kong weweling, pun kutuk kala rumuhun, kendeling wuwusirn, ulam kutuk silom malih, naha ledjeng ongrosiki ing nabongan.

Hguni sampaun kelompokan, saituhu ing weweling, amba lawen nji somah, saben wantji madya rottri, deduno ongubongi, topining pobongan kerput, sinawuron pusrita, sirat sugondo widha sri, sarja nguwuh omominta ing suruwat.

Kedatengon sanalika, eastining tyas tanpa westi, dumugija sawuniko, katjekwan sawntowis, labet saling nelompohi, sawakuning ulam kutuk, ing mangko kaporengan, susombasampun birahi, andarbeni racinta dateng kawula.

Kodoh arsa palakromo, nonging peng kong kinapti, ran aju ing Kasidan, kong awsta Ken Saruwi, kasubing rat snjekti, nirken serwa sri raras rum, punika kong esuta, Umbul Sarwa bijung Kesi, wuwusipun sutumba met manuhora.

Lah ta bava kaporengan, mangkja pun bijung Gondori, kuluwarati ing karja, tombung ngobun-obun ondjing, anggangkung ngawijsati, santon neuwur wiris arum, datong dusun Kasidan, onton kenja kong wewongi, Ken Saruwi at-wadjoning Umbul Sarwa.

Lemun sami kesembadan, bado kula-angkah rabii, nonging tombung bebaresan, ampuw mawi sabab sondi, kawula omongsuli, djumurung ing lairinun, sewu mangnjubongja, angungan ing alelem batin, andupora kutuk poksanuk mangnusu.

Rehning dehat ing kadrijahan, semah-ambu pun Gondori, kelompokan sanalika, datong Kasidan kapanggih, Umbul Sarwa lan Kesi, neandukken wardawa rum, rumesop met manuhiran, manuhorong ukara ris, lemun sami sanbadu ing sakolihan.

Ken Saruwi kaporengan, bado dipun mang pribadi, kong minangka sasombiton, sute djolu swawunggi, pun Djoko Delch worni, ulam kutuk nonging bogus, mawabrake turmedja,

makuté ruk mi resnoti, widnja lir-ing naras-anti basa
krana.

Midjil

Umbul Sarwa nalika mijarsi, taupe amiraes, nemu
dahat avrat kewron ing reh, ing wosané akèrja nepong-
gil, minto suratna di, mustikoning ranu.

Sakomboran kong tan ninong warni, wongun gona ti-
non, sabiluluk gonggajé maniking wo, mangko tengroning
patiba-sawir, lemun andatonggi, jekti sangat daup.

Pun Gundori cengsuli miring, omot tynes ketuwon,
sangah derong kontenan ing tembo, pamit mantuk saptana
ning panti, lodjeng awowarti, dateng ulam kutuk.

Lemun Umbul Sarwa neponggil, langkung avrat clok,
minto tengron rotan maniking wo, sakomboran wongun go-
nu somi, kong tan siwah warni, gonggajé sabiluluk

Ulam kutuk boten-omengsuli, murdanipun tinon, lir
semadi wosong-rekiting reh, tan odongu montongol sar-
ja ngling, mangkja was entuk sih, permoning Dowi Gung.

Lah nibilon rotan manik warih, sakemboran tinon,
kandi gona iku-wawangune, dumipeng djro babongan nela-
hi, sisining panti, pada mubjar murub.

Pun Gundori tumunter angambil, manik wo endjodo,
duk pinusti munggwing opok-opok, naba lowan semah pun
Gundori, mulat mangu somi, lenglong tynes kajungjun.

Donnja probaning kong manik warih, tuhu jen kin-
ot, jajah nirken erining rat ing mangko, winadahan
sangku kontjana di, tumunter angrukti, wewuhing manguju.

Ubongguning ambelka manik, pantesipun tinon, san-
pun wonten kong kutjiwa ing reh, lodju matah kong sa-
mi umiring, dudu sarwo sarwi, samopta sadurum.

Endjing mangkat mawi den kurmati, murwating djan-
an sor, tetobuhan amung kondong bendo, trebang ang-
klung ing samargi-margi, katah kong ningoli, lodjeng
sneja tumut.

Praptong dusun Kasiden kanonggih, lan Umbul kororon, djalu astri wohten ing diro bale, pun Gondori pat manuking warih, saria muwus aris, mamardewong tembung.

Raji-kula sekelihon sami, minto tongron-olok, ingglah sampon kadatongan mangko, lab suwovi andika-tamponi, kong retno puniki, kamber waranipun.

Kalih pisan ing wongunan sami, kadi zaha tinon, sabiluluk puniki ogongo, prabu nirkén waros ruming bumi, Umbul djelu astri, kendol taupi sumus.

Bade boten purun-sangmeni, pinexasa dening wong, kong tumingal sampe arih kotaopen, lajuu maksa tan purun stampi, sajekti ing wingking, awrat sanggenidun.

Boten wendo-katur ing nagori, kewisesa jektos, ing punike Umbul ragi molod, minto iush pondok diton mangkin, dennja anamponi, retno aquik ranu.

Tijeng-prapat sami angrembagi, met rukun kemawon, ambo dan vrih sareh, pondok dinten ing ngriku upami, tjidra ing ubonggi, jektis sampon kokum.

Kedjibahne ing tangga-toralihi, makuten kemawon, deno monik-ing tojo ing mangko, gumanlung wonton brahmanarsi, Sang Soddha wewangi, mangkja sampon rampung.

Boles aturing Bujut wat-seri, wau ta Sang Katong, duk mijarsa dahat pangungund, ing wakeson angondiken aris, salu ing dorikir, ollok temen iku.

Boje betjik kalokono vannggih, daup sakaroron, kultek lawen porowan dadine, ka je porwan baburé ing Wuri, apa iku jektis, sadjatinining kutuk.

Apa boja memolihan djanmi, mangkja jan kalokoni, bolcanuwu ollok babarongi, nanging kong sun-asti ing pam budi, temuwa pribadi, ingsun lawen kutuk.

Lan bisa imbal muwus jektis, kong jan tinkel, Kjann Patih dahat-djumurunge, Bujut Gondoworo matur aris, ing kongen Dawa Dj, gompil dadosinun.

Inggih ambo mangkja kong kadugi, karja presideng don, ulam kutuk ombo-sowongan, dateng ngobjontoro Narapati, saking pomotowis, kenging jen dinonggu.

Kados-kados saget amangsuli, saliring wiliring wiros, Sri Narendra kasombahan tynse, ongondika jen mangkana betjik, gawonen tumuli, maring ngarsaningsun.

Den osman ajwa no udani, ing roh kong mangkono, inesun arsa atotskeun dewe, mangkja lgmun wus sadjarwa djati, gompong ing pamikir, dennja trih rahaju.

Bujut nombah wus kalilan mulih, osmu suka tinon, saprap tening wisma ego-ego, somphiran winartan kong daadi, karsauning Narapati, dennja met pokontuk.

Hjai Bujut sulung drije lodi, mangceih mas sageodong, tan antara mangkja sakarone, samja maring pobongan wewarti, maring kutuk sarwi, amet tynes nemardu.

Muwus manuhara memalat sih, aduh sutaninggong, kaparongan kulup mengko sdre, tinimbalan ing Sri Narapati, kaderpaning galih, amung arsa wonuh.

Prnjoganekulup den turuti, merek ing Song Katong, bokmasnowo dedi djalorone, bisa daup lawan Ken Saruwi, kolakonna jekti, dehat suka sulkur.

Djalek Dolch dupi amijarsi, kong murdomontongol, sarja manis arum pomuwuse, jen mangkana betjik den laconi, manggukh kong kinordi, wudah awakingsun.

Mongko ana lantjang mas kong prapti, wangan kumbu tinon, ing djro mesi tirta pawitra mon, saking swarga pormuning Down di, iku bao betjik, karjamon nyigungsung.

Kutuk kendel sementara keksi, lantjang mas kinoot, tuhu kadi kumba wewenguno, mesi tirta saling suronadi, kongas gandanja erik, wilet morbuk arum.

Tanpanrata kong kutuk knaksi, wus manggon aneng djro, surup surja mangkja pongusunge, tanpa rowang Cimumung lawan rabi, praptening nagori, Patih kong djinudjug.

Ladju kerit morek ing ngarsa Dji, datan kawuhan wong, Prabu mulat katjerjan ing tyaso, injoh tumon para warop sari, panambrama ririh, denja mandana ju.

Duk mijorsa kutuk murda koksi, aturira alon, duh Do-wa Dji karso anjruwo, ing dasih kong dahat kawlas-nsih, swegonemohi, söt-ing Batara Gung.

Manggih bagja komajongan mangkin, panambrama Katong, sakalongkung anuhun dasihe, kapirenan tyas Sri Narapati, anggung anomudji, nirmaluning kutuk.

Ing wokson angandika aris, aduh mitroningong, muga djatenana ingsum kije, karantana kutuk arsa rabi, manusa sadjati, paron vadnipun,

Kutuk matur sadjorwa ing nguni, purwaning lelakon, duh pukulan kalilaya mangke, ulun sumbung wonten ing ngarsa Dji, lepata saliring, sorik soru siku.

Nguni wonten dewa kong wewangi, Hjang Paswa kiprot, putroning Hjang Purusa wijose, swaminipun inggih widada ri, Batari Daroni, nguni namnipun.

Atmadjoning Hjang Mastri sadjati, mangkja katjerijos, kala teksih pasihan kalihe, Song Hjang Paswa lan Dewi Daroni, somja wawan dalih, ing sih-tresnomipun.

Pandalihing Hjang Paswa mastani, tresnaning karong-ron, estri datan nimbangi prijone, Song Batara Daroni mangsuli, lepat kong pandalih, inggih jektinipun.

Djalu datan nimbangi pawestri, sih-ing sakarongron, Song Batara Paswa otetlon, paron inskong dadya tanda jokti, Batari Daroni, alon aturipun.

Tijang djalu monawi udani, ing syah aju anom, anglongkungi kong garwa warnane, jokti dahat kojungjuning galih, ladju kombil sori, sabab wenang wajuh.

Pao estri lemun ungingali, prijo bagus anom, anglongkungi kong djalu warnane, boton pisan dorbeja tyas melik, denja songeting sih, datong prijonipun.

Song Hjeng Paswa gumudjeng serja ngling, aduh dji-waniningong, arang tatal iku babosane, jen wuniyut wewenang nsomi, lawan prija jekti, tan beda ing kajun.

Song Batari Daroni mangsuli, eng lengkarn jektes, bok dorbojo wewonong astuno, derong wonten estri laki-kalih, andjawi manawi, kong irung saputjung.

Putjunz.

Mesom muwus Hjeng Paswa lemun satuhu, kaja pikirira, kudu nganggo tanda jekti, ingsun arsa wruh kong dadi konjatohan.

Lire lemun ingsun mandjonmo ing pungkur, moring Ngor tjenpanda, apa ta sira tut wuri, apa kari ana ing swarga kewala.

Wuwusipun Dewi Daroni ing kokung, lemun makatenn, kawulu jekti tut wuri, sampun ingkong dumotong manusia pada.

Hindyan njomplung jemani umpan minipun, boten nedyn pisah, lostantuna dados tjeti, ing wekson Dewi Daroni prasetya.

Lemun limut ilo-ilo kong tinemu, nguni kasuruan, gator pator asenggani, dodot orawati arong sesuruan.

Duk puniku nudju poparonganipun, antuk kala desa. wonten kambot sokting swargi, gondanipun tijang saweg perasihan.

Wor salulut pangurenggasmeruning kokung, datong so mahirin, Hjeng Paswa mot minang kreti, mrih ketungkulung gurwa sami sakela.

Dronging kajun Hjeng Paswa lodju tumurun, datong Ngartjapada, angupadi gandamning sih, duk tinurut prop-teng dusun ing Pohoman.

Lodjonganipun anukesa ing ulom kutuk, sampun kateman-han, doniro mrih minangkreti, dados kutuk tumamong olam limunon.

Masilurup munggwing guwngarbonipun, estri ing Pasoman, kong wasta Hjai Gondori, inggil somahipun Bujut Gondowan.

Milonipun Hjeng Poswa dumunung ngriku, sokting deniversa, angjektosken eihing robi, punopostu angantopi kong prasetyo.

Inggih lamun teksih tresnong prijanipun, warnija punopo, kong saestu boten pangling, kalampahan panggih malih dodos semah.

Dipi sampaun antawis sntongoh taun, wonten kajektosan, koksi sokting rahsa djati, kawistara ing pramana dodos tanda.

Lamun tuhu Dewi Doroni puniku, netepi prasetyo, la-djeng tumutur madjenmi, baboripun wonten ing dusun Kasidan.

Mongkja sampaun dodos sutanipun tuhu, Umbul ing Kasidan, sinung tengron Kon Seruwi, bijung Njoi Kasibapa Umbul Sarwa.

Baboripun Hjeng Poswa awarni kutuk, boten kasomaron, datong pun Raro Seruwi, jen satuhu Dewi Doroni punika.

Mile kutuk bongun kaderpaning kalbu, paksa otengku-wa, ing Kon Seruwi manawi, kalampahan saestu dodos prantanda.

Jen satuhu prasetyanira ing dongu, samptarong masa, Njoi Gondori tinuding, andjedjawah sonton dumoteng Kasi-den.

Amung antuk wongsulen minto tetongsul, panggiling ludungan, tongron retroristik warih, sakomberan sabiluluk ngengiru.

Inggih sampaun kodetongan panggilipun, mongkja ing wokasan, minto inah pondok ari, tinurutan sumono samaten dina.

Ladjengipun kong monik tirta gumertung, wonten ing brahma, wasto Sâng Sodha Maharsi, pangagenging karadjen ing Wandasingha.

Bondjeng lomun praptoning ubongginipun, pendok dinenten Soma, Sang Brahma, jekti wadhib, angglulusken kasi dening lelempahan.

Mongkja lomun telas aturenning kutuk, Brabu duk mijarsa, anggunung tyas osmu tistis, dening wikan jen iku djetining dewa.

Silardeju monadokareng pomuwus, lae tn mitroning-wong, ondike punika jekti, sadjetining down Sang Batara Poswa.

Kula somvun sumerop estining kalbu, marma jen sombeda, menggah prakowis puniki, lestantuna sagedipun kampuhan,

Kutuk manggut tanda jen drhat djumurung, nulja Sri Narendra, angandika ing Pematih, lae taandi Wasita baje prajoga.

Karsauingsun kutuk lostarije daup, lawan Ken Kesi-dan, mangkja rumotono dingin, den taropib aja kongsi kawanguran.

Apa kong wus dadi adat kutuk iku, Bujut Gondowan, aja kongsi angowahi, panuturing dupe ratus ganda wida.

Jen wus rempong pametrinire ing kutuk, nuli enudaha, punggawa kong animbali, Sang Brahma Sodha wipreng Wandasingha.

Telas awuhing Nata Patih wot-sontun, wus kelilin modal, Gondowan mjeng Gondori, kong anggawa kutuk parong undurirna.

Praptonipun ing wisma KjaPatihcampun, nimbuli brahma, kerid dening duta nuli, mrok pareng maring ngobjontara Nata.

Wus dinongu prakoruning mina kutuk, atiring brahma, saling purwo amokosi, kodi aturing wong Pahoman Kasidan.

Ngondiko rum Sang Basukeswara Probu, leh baya bra-mono, mungguh ing prakoro iki, ingkong dadi kadereng-ing karsoningwang.

Jogja lamun kelokona daupipun, nonging ingsun-karja, kaclokon dimon dadi, katjerjaning wong andulu pemihahan.

Dene kutuk ijo rinuwat koruhun, dadija manusia, mungguh kong ingsun-bubuhi, pangruwating kutuk Arjama-nungkara.

Manawa wus mangkono ing karsoningsun, karja sesin-trenan, iwak kutuk kong sadjati, iku bolak koupareng-geng bawahan.

Ing wewangun tjinara pangonten daup, aneng Datulaja, kutuk kong wus dadyo djanmi, sun-pranohken dingin ing gedong pongantyan.

Mangkja jen wus pangonten wadon lumebu, moring pagedongan, peren wruhanuning dadi, Ken Saruwi apa ta mok-sih kelungan.

Lamun iku sadjatine prijanipun, ingkong sponongron, Batara Paswa ing nguni, duk maksuhe pada ana ing kajangan.

Apa limut boja kelungan salomut, moring prijanira, donnja pisah wus olami, maria ingsun adarbe karsa mangkono.

Wruhanamu baya iwak kutuk iku, sadjatine down, kong kasobut swewonggi, Sang Hjeng Paswa atmadjaning Hjeng Purus.

Deno iku si Saruwi wruhanamu, tuhu weronggana, ana ma Dewi Doroni, dadi somahira Sang Batara Paswa.

Karo iku duk maksih aneng swarga gung, pada wowan abda, rebut tarke ing pandelih, omintonkon sikh-tresnanira prijenggn.

Temchipumpada prasetya ing dangu, nuli Sang Hjeng Paswa, samone mot minangkoti, dadi kutuk tumedak moring Pahoman.

Somahipun Dowi Darwai tumutur, nonging kasiliban,
tambah kasidinan lolki, dadya nukoma moring desa ing
Kasidan.

Kang tinudju mangka jnjah-renanipun, iku Umbul Sar-
wa, lan somahie Njoi Kesi, sabandjure kongsi dadining
prakara.

Dukt anggrungu Brahmone soddha wot-santun, dahat
pangungunnja, ing wasana matur aris, jen kapereng sa-
king karsa-padukondra.

Ulam kutuk punika projoginipun, mawi kawadahan,
sageta ruwat pribadi, rehning down bolmowi kalampuhan.

Milonipun moloton ingkong soestu, wewuh kaclukan,
Sri Narendra najogjoni, Kjana Patih Wasita kong dina-
wuhon.

Panggo Bujut Gondowara pantesipun, kinan prasabe-
na, moring suta kong awarni, iwak kutuk jen mangkana
karsa Nata.

Patih sampun tumanggap kong dadya dawoh, ja ta
Song Brahmone, amot retna manik warih, sekomboran ka-
tur ladju tinupiksa.

Song-a Probu anggungan sadangunipun, tanpo angondi-
ka, dene ana manik warih, sobiluluk kong praba andi-
wangkara.

Dudi sampun sampelo sinungkon wangsal, moring Song
Brahmone, sarja boring pawarajogi, lotum prapto ing u-
ba ja pondok Sana.

Wadjibipun kong retna maniking ranu, iku ulungena,
maring Umbul sarwa jekti, wus benoro minto pepongil
tinokan.

Awot-santun brahmone kolilan mundur, lawon Kjana
Patyn, praptoning wis mo tumuli, andowuhken ingkong da-
dya karsa Nata.

Ja ta Bujut Gondowara gupuh-gupuh, wewuh ing
suta, kutuk mangkja omangsuli, Patih Wasita sorjosmu
suka.

Inggih lomun makaten ing karsa Probu, langkung
kensemongan, sawotawis oprajogi, witning dodos kasmaran-
ning kong tuminjal.

Asmaradana

Kong saestu saget ugi, kula rumuwat prijoneggo, do-
ne kong mangka sosintren, dodos kutuk sanalika, agam-
pil, troping korja, Dewi Doreni rumuhun, duk wonten ing
Surabaja.

Darboe mong-amongan adi, warni kutjing Tjondromawa,
djolu ruruh kong nosemon, obusona tjero down, punika
jen tjinipta, tururuna dodos kutuk, prapta sami san-
alika.

Sarta ruwatiyun molih, amewchi kabingahan, wonten
ingkong dodos elok, sadjatosipun punika, sempurnaning
manusa, kong dereng widagdong kawruh, komuljaning
songkon paron.

Arinipun Njai Kesi, kong awsta Empu Prasta, prenah
ipo dodos ipo, Jeniro Song Umbul Sarwa, makaten atur-
umba, pawostri wasto pun Reibun, semahipun Empu Prasta.

Arining Song Sarwa jekti, ruwatiyun kong wolfson,
dauna molih ing tembo, kong supados sami sulka, makaten
toge sira, ruwat pisan saling kutuk, dodos kutjing tjan-
dramawa.

Bolkmanawi Ken Seruwi, kongeton ing batombajan, doni
ra katembon tumon, lolangeripun ing kina, kong kuting
Tjandramawa, ruwat molih kong saestu, waluja djatining
djanum.

Sumanggong karsa Marpati, atur-kawula sadaja, dar-
mi lumampah komawon, boten te jen kabektan, koduk tyas
kumawawa, makaten ingkong saestu, kados raro teksih mu-
da.

Mongka luwang kong utami, bebasaning kasudjanaan,
wignjo punika jogjane, rinowatan munggwing wuntut, do-
dos tan kniwistora, tiningalna bodonipun, boten kasobut
kutjiwa.

Kja Patih mesom sarja ngling, jen mangkono aturira, botjik ingsun saosoko, maring Kangdjeng Sri Narendra, supaja kauningan, barang pangrehonta iku, samana prop-toning maa.

Kja Patih tumomeng puri, angaturken pamrajoga, saking kutuk kong wirnos, bokmanowi kasembadan, mowhi kaelokan, kapareongan ing tyas Prabu, angondika maring garwa.

Jaji ingsun awowarti, bakal ana kaelokan, dene babaring lelakon, jen wus ana dedaupan, parawon antuk mina, warna kutuk bisa muwus, iku jaji jen sambada.

Mangkja pada den jektoni, amo manton ing djro pura, jaji mangkuwa kang wadon, Ken Saruwi aronira, sutu ning Umbul Surya, deno ingsun kang omangku, pangonten djalu prajoga.

Warna kutuk awewangi, Djaks Dolch ing Pahoman, kong sesuta sadjatine, iku Bujut Gandowara, wardening wong Pahoman, duk mijorso Dewi Westu, gumudjeng matur sandiko.

Deno kaelokan jekti, koja paron purwanira, ing titika kong mongkono, Sri Narendra wus sadjerwa, saliring lolampahan, Dewi Westu sulka ngungun, kadarpeng tyas da-ja-daja.

Mangkono Sri Naropati, rembag lowah Kjana Patya, kong dadya kasidanning reh, Kjana Patih aturira, pukulan jen sembadan, mangke dolu ulam kutuk, kinon ruwat dades djanta.

Ing antawis sampun kaksi, somptoning kong busano, kaprenahken kinon manggon, datong gedong padaupan, makaten ing pratingko, dipun awidi satuhu, sampun ngantos kawadako.

Tumunten Rain Saruwi, kapundut malebetiro, sanggadipun ing mangke, siningidaken puniko, wonten ing Datulnja, kasembadan ing tyas Prabu, kawistoreng pangandika.

Potih kinon andawuhu, maring kutuk den atenggap,
ingkong dadyo karsa Katong, nulja Arja Manungkara, kong
kinon andawuhna, maring Umbul Sarwa iku, lobuning su-
ta wanudya.

Samana pareng wet-sari, was sami kalilon modol, so
wang-sowongan undure, gantjeng ingkong winursita, ing
rotri-kalaksanan, sambutara kutuk sampun, nirmala ru-
wut prijangan.

Dadya manusia sadiati, manungku tyas sahilika, djro
ning lautjang ana koton, kutuk memalihahira, kong ku-
tjing Tjandromaya, manikrona Kja Patih sampun, angirid
kong was rumuwat.

Duri proutuning ngarsa Dji, datan kongsi sinambra-
mo, kinon tumomong djro gedong, bade panggonan pangan-
tyan, gantya long kawuwusa, Ken Saruwi lebetipun, so-
rong sedalu punika.

Koorounahkon kong arepit, lan sajajeh-renoniro, a-
miranti ponggonane, was mangkono Sri Narendra, ing wa-
joh titisunja, amonggihhi karsenipun, maring Song nir-
malong warna.

Amung konti Kjona Patih, lewon Arja Manungkara,
mangabramo wurjaning reh, hadya pudystawong Dewa,
Song Djaka kipatihan, manuhora aturipun, pukulun Sri
Narapasta.

Tanya karja pudystuti, rehning amba ing samongkja,
derong ruwat sadjatine, teksih saweg kanonusan, ing
bondjoling jen waluja, dodos Dewa kong snestu, sumang-
gong karsa Narendra.

Malah mongkja ing pangosti, kaparengga sumawita, ko
sombadon'ing tyas Katong, Djaka Doléh kinon lenggah,
satata lewon Potyn, tansah sanja met morta ju, rombug
kasidoning karja.

Djaka Doléh matur aris, pukulun jen kaparengga, ben
djong-ondjong kong pongonten, mangkat soking Kapatihan,
sanjaja-djinadjaran, monik warih kong gunung, wonten
Song Brahmana Sodha.

Mangko tando dawah-sampir, kong salking panganteng prija, salndjengipun ing tembo, sumonggong karsa du-mawahi, manawi prapteng nasa, nunton pawestri pun Rem-bun, binusanan ndi warna.

Kembor lawan Kon Saruwi, dawipun sakolihon, kutuk ruwat warni sato, dados kutjing Tjandramawa, manawi kalampuhan, samja gayok kong andulu, amewahi sukaning tyas.

Bolkmanawi Kon Saruwi, enget darbe mong-amongan, ostunipun boten supo, kang prasotya duk ing kina, jen sampun samantara, kutjing ruwat dadosipun, djatiuing djanma Sang Prasta.

Ladjeng kadauna malih, lawan pun Rembun punika, kados ugi wewah snc, kendel Sang Djoko wot-sekar, mong kana Sri Norondra, mangnjuba ja ing rembug, bondjang sa mopteng wiwaha.

Praptaning soro miranti, panganteng pongarakira, wus kalekon patrapping reh, dadya suka-pironeng tyas, somanan karsa Nata, sampurnaning korja ladju, kabeh kinaluwisuddha.

Dadi wadya punggawa Dji, Djoko Doloh wus ingangkat, Arja Paswa ponengrone, Sang Prasta Arja Minorda, Umbul Sarwa anoma, Arja Srawané punika, pinoringan monik tir-ta.

Bujut Gondowara mangkin, anoma Arja Kesrawa, la-tjeng mas pinoringake, kong nisi toja marta, Brahmana Soddha, komituwa ulu-ulu, angroh para purohita.

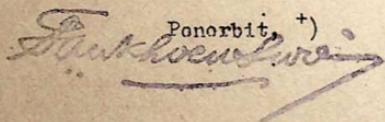
Parong denira wot-sari, ingkong kinuluwisuddha, samja suka sukur kabeh, momudji rohardjendra, somanan wus kalilon, sesowongan antukipun, lulus kongsi prapteng wisma.

Mirit tjarijos ing nginggil punika 'ilmie panitison: wonton, sorte sagad onget dateng lelempahan ingkong sompun-kapongkor, punika omonginokon sajektos, wongko monggah ing down dewi kalebet prakawis gampil sata remeh, manuksa enkersa-karsanipun: dodos, sanadyon dotong ulam kutuk boten sumelang ruwatiipun dodos manusia, dening amongku kasekten, wongsul monggah ing totijong walaka saupami gadah gogendolan 'ilmie panitison, ingkong knosti saloboting manah bilih mantjad bade puput 'umuripun, angesti keplasing njawa leresing panitispun, dotong ingkang dipun siri, ananging lepat-lepot-sembiripun pa-mantjodipun nitis kalintu dotong ulam kutuk, sorte boten sakti kados Sang Hjang Paswa, boten sande ing wadjan dipun urip-urip, njawanipun, kalepon malih.

Ki: Pandmasusnstra.

Hak pengarang dilindungi menurut Undang-undang.

Baru sah porosarnya, bila
sudah dibubuh tjp tanda
tangan Penerbit sebagai di
bawah ini:

Penerbit, +)
Stukloewen

+). Pindjulan buku jang tidak ada tjp tanda
tangan seperti diatas, dapat dindjukan
komuka Pengadilan.

